

Colonelul Cornel-Tonea Bălan

ATUNCI CÂND BISERICA ȘI ARMATA SUNT ÎMPREUNĂ, FORȚA NAȚIUNII CREȘTE EXPONENȚIAL - CONCHIDE COLONELUL CORNEL TONEA-BĂLAN, NOUL COMANDANT AL BRIGĂZII 30 GARDĂ „MIHAI VITEAZUL“

A consemnat
Comandor (r) dr. Marian
MOȘNEAGU

Reporter: Stimate Domnule Colonel, în primul rând permiteți-mi să vă felicit pentru preluarea comenzii, și, odată cu aceasta, a nobilei misiuni de perpetuare a tradițiilor Brigăzii 30 Gardă „Mihai Viteazul”. Vă mai amintiți când ați executat întâia oară în carieră serviciul de... gardă?

Colonel Cornel Tonea-Bălan: Vă mulțumesc foarte mult pentru urările dumneavoastră și vă asigur de faptul că sunt conștient de

Preluarea Drapelului de Luptă al unității

importanța misiunii mele în ducerea mai de parte a tradițiilor acestei mari unități. Primul serviciu de gardă l-am executat la Institutul Militar „Nicolae Bălcescu” din Sibiu, undeva în anul 1993, când acesta încă purta denumirea de serviciu de gardă. Pe atunci „singura misiune de luptă pe timp de pace” se executa cu întregul pluton și nu pot uita momentul în care am fost pentru prima oară într-un post de santinelă.

Reporter: Cu siguranță că, asumându-vă această responsabilitate, v-ați jalonat un așa-numit proiect managerial care, deși nu poate excede cadrului instituțional și misiunilor specifice, vă va ambiționa să vă angajați într-o nouă competiție cu dumneavoastră înșivă. Care vă sunt prioritățile ca lider care dă onorul și primește salutul înalților demnitari dar, în egală măsură, oglindește acea cultură instituțională și stare

de spirit care este proprie exclusiv Armatei României?

C.T.B.: Îmi plac deopotrivă proiectele și provocările, mai ales atunci când specificul activităților este unul diferit față de experiențele și trăirile profesionale anterioare. Prioritățile mele sunt legate de performanța brigăzii, de menținerea și dezvoltarea capacității de luptă și de exprimare, pe toate planurile, ținând cont de contextul militar și social actual, de importanța proiectării în spațiul public a imaginii unei structuri profesionale, ancorată în realitate dar și puternic conectată cu trecutul, tradițiile, oamenii și faptele lor.

Reporter: Deși ați fost investit în această funcție la doar 45 de ani, sunteți un luptător consacrat. Dețineți titlul de „Militar Veteran” și aveți un stagiul și o experiență de invidiat în teatrele de operații din Kosovo, Irak și Afganistan, precum și în Comandamentul Multinațional

de Divizie Sud-Est, Componenta Operațională Terestră și Unitatea de integrare a Forțelor NATO. Spre ce noi orizonturi ale carierei țintiți?

C.T.B.: Participarea la misiuni în teatrele de operații este o experiență unică, atât la nivel individual cât și la nivel de grup. În ceea ce mă privește, teatrul de operații m-a ajutat să-mi îmbogățesc gândirea și cunoștințele în domeniul operațiilor și instrucției, în care, de altfel, am activat cel mai mult. Nu văd un alt domeniu unde aș putea performa la același nivel, așa încât voi urmări tot timpul în carieră ocuparea unor funcții din această sferă.

Reporter: Domnule Colonel, cu siguranță cunoașteți implicarea generalului Paul Teodorescu, unul dintre reputații dumneavoastră antecesori, în menținerea ostașului român, indiferent de grad, funcție sau vârstă, pe calea cea dreaptă a credinței strămoșești. În acest sens,

La paradă

care sunt trăirile dumneavoastră și imboldul lăuntric de a consolida și perpetua această legătură intrinsecă dintre Oștire și Biserica Ortodoxă Română?

C.T.B.: Implicarea și abnegația generalului Paul Teodorescu sunt binecunoscute în tot ceea ce a întreprins, condus, îndrumat sau construit. Un ofițer instruit și educat, care s-a preocupat foarte mult de pregătirea subordonaților, în special a celor fără știință de carte, iar educația religioasă nu a lipsit. Sunt născut și crescut la țară, unde legătura dintre preot și cetățean este foarte puternică, la fel ca și cea dintre armată și biserică. Sunt două instituții care conferă echilibru, liniște, siguranță atât prin ceea ce au reprezentat pentru istoria acestui neam cât și prin felul în care

se raportează la prezent și la provocările societății contemporane. Sunt unul dintre fericii comandanți de structură care are în curtea unității o biserică, un preot care este extrem de prezent în mijlocul nostru, astfel încât legătura de care vorbeam anterior este una și mai strânsă.

Reporter: Prin manifestările științifice anuale pe care le organizează la Râmnicu Vâlcea, ceremonialele religioase și militare anuale de la Mănăstirea dintr-un Lemn și prin studiile publicate în paginile revistei noastre, Centrul de Cercetare a Conlucrării Bisericii Ortodoxe cu Armata României „General Paul Teodorescu” promovează cu consecvență cultul armoniei dintre cele două instituții și al acțiunii concertate pentru menținerea acestui benefic echilibru al înaltelor virtuți

creștine, morale și ostășești. În ce măsură apreciați că ne veți putea fi nu numai partener ci și un camarad solidar pe acest front al regăsirii de sine și al salvărdării acestui filon ideatic existențial?

C.T.B.: Răspunsul vine ca o continuare a răspunsului la întrebarea anterioară. În plus, acum când societatea trece prin experiența acestei pandemii, mai mult ca oricând este nevoie de încredere, speranță și unitate iar instituții precum Biserica și Armata sunt chemate să insuflă aceste sentimente.

Atunci când acestea sunt și acționează împreună, forța noastră ca națiune crește exponențial iar eu nu voi irosi nicio șansă pentru a gira și consolida această forță.